

Sygnatura akt II C 1067/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa K. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),35 (sześć tysięcy dwieście trzydzieści dziewięć 35/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: (...),56 (pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt trzy 56/100) złotych od dnia 25 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty i 945,79 (dziewięćset czterdzieści pięć 79/100) złotych od dnia 18 lutego 2021 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zwraca powodowi z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, tytułem różnicy pomiędzy kosztami pobranymi a należnymi; kwotę 30 (trzydzieści) złotych zaksięgowaną pod pozycją 500069151711;
4. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, kwotą 349,67 (trzysta czterdzieści dziewięć 67/100) złotych;
5. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (trzy tysiące siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 1067/20

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 25 czerwca 2020 roku K. M. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 4.993,56 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty oraz 300 zł tytułem zwrotu kosztu prywatnej ekspertyzy wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytyczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym zwłaszcza opłaty od pozwu, opłaty od pełnomocnictwa i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k. 4-21, pełnomocnictwo k. 24)

W odpowiedzi na pozew pozwany reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności i wypłaty odszkodowania tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w toku postępowania likwidacyjnego w kwocie 10.164,33 zł. Zakwestionował jednak roszczenie powoda co do wysokości, wskazując, że żąda on

kwot wyższych niż niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu. Pozwany zakwestionował także roszczenie w zakresie kosztów sporządzenia prywatnej opinii w wysokości 300 zł, podkreślając że zlecenie sporządzenia takiej opinii jest działaniem, które bezzasadnie powiększa rozmiar szkody i narusza obowiązek współdziałania wierzyciela z dłużnikiem przy wykonaniu zobowiązania.

(odpowiedz na pozew k. 61-63, pełnomocnictwo k. 64)

W replice na odpowiedź na pozew powód poparł powództwo w całości.

(pismo k. 67-67v.)

Pismem z dnia 22 stycznia 2021 roku powód rozszerzył powództwo o kwotę 945,76 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd. Ostatecznie zażądał zasądzenia od pozwanego kwoty 5.939,35 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

(pismo k. 99-99v.)

Sąd ustalił:

W dniu 24 maja 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o numerach rejestracyjnych (...), stanowiący własność K. M.. Pojazd sprawcy kolizji w dniu zdarzenia był objęty ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego zawartej z pozwanym zakładem ubezpieczeń.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 25 maja 2020 roku poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu. W postępowaniu likwidacyjnym, decyzją z dnia 29 maja 2020 roku pozwany ustalił koszt naprawy pojazdu na kwotę 10.164,33 zł brutto, którą to wypłacił powodowi.

(decyzja z dnia 29 maja 2020 roku w aktach szkody - płyta CD k. 58, kosztorys k. 30-35v.)

Na zlecenie powoda w dniu 9 czerwca 2020 roku rzeczoznawca sporządził kalkulację kosztów naprawy pojazdu marki C. (...) po szkodzie opiewającą na kwotę 15.157,89 zł brutto. Powód poniósł koszt ekspertyzy w kwocie 300,00 zł brutto.

(kalkulacja k. 39-43, faktura VAT k. 44)

Pismem z dnia 15 czerwca 2020 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni pełnej należnej kwoty odszkodowania, tj. kwoty 15.157,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od trzydziestego pierwszego dnia po zgłoszeniu szkody do dnia zapłaty oraz 300 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu naprawy. Pismo doręczono pozwanemu w dniu 16 czerwca 2020 roku. Decyzją z dnia 24 czerwca 2020 roku pozwany nie znalazł podstaw do zmiany swojego stanowiska.

(wezwanie do zapłaty k. 36, potwierdzenie wysłania k. 37, potwierdzenie odbioru k. 38, decyzja z dnia 24 czerwca 2020 roku k. 45)

Szacunkowy koszt naprawy pojazdu C. (...) nr rej. (...) po zdarzeniu drogowym w dniu 24 maja 2020 roku uwzględniający zakres uszkodzeń i kwalifikacje elementów uszkodzonych, w tym konieczność wykonania wszystkich czynności techniczno-technologicznie niezbędnych do skutecznego usunięcia wszystkich uszkodzeń, pozwalający udzielić stosownej gwarancji na wykonane prace, ustalony z uwzględnieniem warsztatowej zasady przywrócenia stanu pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, tj. zastosowaniu cen części oryginalnych i stawki za roboczogodzinę prac naprawczych i lakierniczych na poziomie 110 zł netto wyniósłby brutto 16.103,68 zł. Naprawa pojazdu zgodnie z kosztorysem strony pozwanej nie stanowiłaby wypełnienia warsztatowej zasady przywrócenia stanu poprzedniego,

z uwagi na pomijanie pełnej technologii naprawy i praktyki warsztatowej, a także zastosowanie nierealnej rynkowo stawki za roboczogodzin prac czy nieuzasadnionych potrąceń na cenach części i materiałów lakierniczych. W regionie (...) w 2020 roku występowały stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w wysokości do 120 zł netto.

(opinia biegłego z załącznikami k. 72-94)

Pozwany odebrał odpis pisma rozszerzającego powództwo w dniu 17 lutego 2021 roku.

(elektroniczne potwierdzenie odbioru k. 111)

Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu niemalże w całości. Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 i 436 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. 2019 poz. 2214 zm.).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności za szkodę. Sporna natomiast była wysokość należnego powodowi odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu.

Stosownie do art. 361 k.c., zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, świadczenie odszkodowawcze obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W oparciu o przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, uwzględniając zwłaszcza opinię biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej, Sąd ustalił, że koszt naprawy pojazdu marki C. (...) o nr rej (...) wyraża się w kwocie 16.103,68 zł brutto.

Z opinii biegłego jasno wynika, iż naprawa pojazdu w oparciu o oryginalne części, analogiczne do tych zamontowanych w pojeździe przed zaistnieniem szkody, zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego. Pozwany nie wykazał, czy części zamontowane w pojeździe – poza pokrywą silnika, nie były częściami oryginalnymi, a więc czy była możliwa naprawa pojazdu zapewniająca pełną kompensację szkody z zastosowaniem innych niż oryginalne części. Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywał na pozwanym. Dodatkowo, Sąd uwzględnił także, że pozwany w toku likwidacji szkody zastosował niewystępujące na rynku lokalnym stawki za roboczogodzinę prac naprawczych czy lakierniczych, tj. 55 zł netto, podczas gdy rzeczywista wysokość stawki wahała się w 2020 roku w granicach 110-120 zł netto.

Wobec tego, że uzasadnione koszty naprawy należało oznaczyć na 16.103,68 zł brutto, a w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 10.164,33 zł brutto, do dopłaty pozostawała kwota 5.939,35 zł brutto.

W ocenie Sądu zasadne było także żądanie zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy w kwocie 300 zł, z której powód skorzystał celem poddania kontroli decyzji ubezpieczyciela. Powód, nie posiadając fachowej wiedzy, miał prawo zasięgnąć opinii rzeczoznawcy, celem ustalenia, czy przyznane poszkodowanemu odszkodowanie zostało ustalone prawidłowo przez stronę pozwaną korzystającą przy sporządzaniu wycen z wiedzy rzeczoznawców, mających wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania takich wycen.

Łączne należne powodowi odszkodowanie należało oznaczyć na kwotę 6.239,35 zł (5.939,35 zł + 300 zł), którą to kwotę Sąd zasądził w punkcie 1 sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Odsetki od kwoty 5293,56 zł należało zasądzić zgodnie z żądaniem, od dnia wniesienia powództwa, tj. od dnia 25 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty. Powód wezwał pozwanego do zapłaty wskazanej kwoty w dniu 16 czerwca 2020 roku, a w dniu 24 czerwca 2020 roku pozwany wydał decyzję, w której poinformował powoda o braku podstaw do zmiany swojego stanowiska. Pozwany miał więc możliwość spełnienia świadczenia w terminie, czego nie uczynił, wobec czego odsetki należne były od dnia następnego po dniu, w którym

wydano ostateczną decyzję. W zakresie kwoty 945,79 zł odsetki należne były od dnia następnego po dniu, w którym pozwanemu doręczono odpis pisma rozszerzającego powództwo, tj. od 18 lutego 2021 roku.

W pozostałej części co do odsetek powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany przegrał postępowanie niemalże w całości, wobec czego Sąd nałożył na niego obowiązek zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 3017 zł. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: 400 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 800 zł tytułem zaliczki na poczet opinii biegłego oraz 1.800 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.).

W oparciu o art. 83 ust. 2 w zw. ze 113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c., obciążono pozwanego na rzecz Skarbu Państwa tytułem tymczasowo poniesionych wydatków (koszty biegłego niepokryte z zaliczek stron) kwotą 349,67 zł.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zwrócił powodowi kwotę 30 zł tytułem różnicy pomiędzy opłatą od pozwu pobraną od strony (430 zł), a opłatą należną, uzależnioną od wartości przedmiotu sporu (400 zł).